

NIEZBROJNY (12) ai

W pisowni łącznej (11), w rozłącznej (1).

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz w zbrojny).

sg m N niezbrojny (2). ◇ I niezbrojnym (3). ◇ f N niezbrojną (1). ◇ pl N m pers niezbrojni (4).

◇ G niezbrojnych (1). ◇ D niezbrojnym (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

Nie mający zbroi, tj. żelaznego okrycia na ciele, lub nie mający w ogóle broni, lekkozbrojny; inermis Vulg, Mącz, Calag, Cn; inarmatus, nudus Cn (12) : ábowiem lud Turecki po wielkiej części iest niezbrojny BielKron 307, 384; Calag 559b.

W połączeniach szeregowych (2): Ludzie niezbrojny/ niemocni/ y nieczwiczeni w rzeczách woienich? Leop Judith 5/27; że vpáść mufieli/ á frodze vciekác przed onym słábym/ nędznym/ á nie zbrojnym ludem żydowfkim. RejZwierc 257v.

W przeciwstawieniu: »zbrojny ... niezbrojny« (2): Krolowie woyski y zbrojnym ludem obtoczeni/ niezbrojnych Mnichow bać fię/ y pádác do nog ich mufieli. SkarŻyw 511; zaráz wśzyfcy co około Krolá byli ná woysko iego gwałtem vderzyli niezbrojni ná zbrojnych StryjKron 587.

W charakterystycznych połączeniach: niezbrojny(-i) lud (3), ludzie (2), mnich.

Szeregi: »błahy a niezbrojny« (1): Albo też iáko oná bláha á niezbrojna niewiafłka Iudyth święta poráziła onego frogiego á mocnego Hetmáná Holofernefá poľrzod woyská iego RejZwierc 264.

»mały i niezbrojny« (2): dał bitwę zmáłym y niezbrojnym ludem fwym. SkarŻyw 559; Zle fię Goliatowi powiodło/ iż máłym y niezbrojnym Dawidem wzgárdził. SkarKaz 84b.

»(tak) zbrojny, (jako i) niezbrojny« (2): Trucidant inermes iuxta atque armatos, Ták zbrojnym yáko y niezbrojnym nieprzepuścili. Mącz 179d; mieswali lud inny piefzy/ ofobno/ iezdni/ ofobno pomocni/ ofobno zbrojni/ ofobno niezbrojni BielSpr 17v. [Ponadto w przeciwstawieniach 2 r.]

Synonimy: mały, niemocny, nieubrany, słaby.

Cf BEZZBROJNY, ZBROJNY